

เป้าหมายหลักของชีวิต

วันที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

โอบาพระราชภาวนาวิสุทธิ ฌ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

วันพุธที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

หลับตาทำสมาธิกันนะลูกนะ การปฏิบัติธรรมเป็นภารกิจหลักที่
ทุกคนจะต้องทำ เพราะการปฏิบัติธรรมจะทำให้เราเข้าถึงวัตถุประสงค์
หลักของชีวิต นั่นคือการขจัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้นไป

เมื่อความโลภความโกรธความหลงไม่มีอยู่ในใจ ธาตุธรรม
ของเราก็จะสะอาดบริสุทธิ์ผ่องใส เป็นธาตุล้วน ๆ ธรรมล้วน ๆ ความสุข
ที่ไม่มีประมาณก็จะเกิดขึ้น เป็นความสุขที่ไม่มีอะไรเสมอเหมือน ที่
พระพุทธเจ้าท่านใช้คำว่า “บรมสุข” คือ สุขกว่าความสุขที่เราเคยพบ
เจอมาตลอดชีวิต เป็นความสุขที่เรายอมรับว่า เป็นความสุขแท้จริง สุข
ทั้งวันทั้งคืน ทั้งหลับทั้งตื่น ทั้งนั่งนอนยืนเดิน สุขอยู่ตลอดเวลา ไม่มี
ความทุกข์เจือปนเลย

หมดกิเลสเมื่อไรก็หมดกรรม เมื่อหมดกรรมก็หมดวิบาก การ
เวียนว่ายตายเกิดก็สิ้นสุด เพราะฉะนั้นการขจัดกิเลสอาสวะให้หมด
สิ้น จึงเป็นวัตถุประสงค์หลักของชีวิต

พรรษาที่ผ่านมา เราทราบได้ด้วยตัวของเราเองว่า เราได้ทำ
วัตถุประสงค์หลักของชีวิตได้ครบถ้วนบริบูรณ์แค่ไหน เราประกอบ
ความเพียรกันกี่ครั้งกี่หน

เมื่อต้นพรรษาหากลูกจำได้ หลวงพ่อได้ชักชวนพวกเราทุกรูป
ให้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรมให้เต็มที่ ใช้เวลาทุกวินาทีให้เป็นประโยชน์

ต่อการประพฤติธรรม เพราะว่าฤดูในพรรษาเป็นฤดูที่เหมาะสมต่อการประพฤติปฏิบัติธรรมเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากดินฟ้าอากาศอำนวย ถ้าหากว่าพรรษาที่ผ่านมา ใครได้ทำตามคำชักชวนของหลวงพ่อก็คงได้ประสบผลตามกำลังแห่งความเพียรของแต่ละรูป

การจัดกิเลสอาสวะที่ว่าเป็นวัตถุประสงค์หลักของชีวิตนั้น トラบใดที่เรายังมีกิเลสอาสวะอยู่ ชีวิตก็ต้องระทมทุกข์ตลอดเวลา ทั้งทุกข์ประจำและทุกข์จร เราจะหลีกเลี่ยงไม่ได้ ถ้าトラบใดเรายังจัดสาเหตุแห่งความทุกข์ไม่ได้ เปรียบเหมือนอาการเจ็บป่วย หากเราไม่รักษาให้หายจะไปอยู่ที่ไหนก็ไม่มีความสุข เพราะฉะนั้น อย่าลืมนะที่เราบวชเข้ามา วัตถุประสงค์คือจะหาโอกาสว่างจากภารกิจในการดำรงชีวิตแบบชาวโลกนั้นมาประพฤติปฏิบัติธรรมเพื่อขจัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้นไป

ความอสังขรย์ของธรรมกาย

การที่จะขจัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้นไปได้นั้น เราได้ทราบกันดีอยู่แล้ว เพราะหลวงพ่อก็พูดบ่อย ๆ ว่า พระธรรมกายเป็นผู้รู้ ผู้เห็น ผู้จัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้นไปได้ ธรรมจักขุของธรรมกายเห็นได้รอบตัว แตกต่างจากการเห็นของมนุษย์ เทวดา พรหม อรูปพรหม เห็นได้ทั้งในอดีตปัจจุบันและในอนาคต ทั้งภายในอกภายใน ทั้งซ้าย ขวา หน้า หลัง บน ล่าง เห็นได้ตลอดหมด จึงมองเห็นกิเลสอาสวะว่า อยู่ตรงไหน เข้ามาบีบบังคับบีบรัดอย่างไร แล้วก็หยั่งรู้ด้วยญาณะ

คือ รู้ได้ทั่วถึง รู้พร้อม รู้ได้ตลอดหมดทุกหนทุกแห่ง นี่คือความ
อัศจรรย์ของธรรมกาย ซึ่งมีอยู่ในตัวของพวกเราทุกคน

พระธรรมกายภายใน หรืออีกนัยหนึ่งเป็นตัวตนที่แท้จริงของ
เรา เรียกว่า ตนโดยวิมุตติ ท่านประดิษฐานอยู่ตรงกลางกาย เป็น
สรณะ เป็นที่พึ่งที่ระลึก มีทุกข์ก็พึ่งได้ มีสุขก็เพิ่มพูนความสุขได้ เป็น
ผู้รู้ ผู้เห็น ผู้ขจัดกิเลสอาสวะ เมื่อขจัดกิเลสอาสวะหมดสิ้นไปแล้ว
ก็เป็นธาตุล้วน ๆ เป็นธรรมล้วน ๆ เรียกว่า วิราคะธาตุ วิราคะธรรม
ที่ปราศจากความกำหนัด ความยินดี ความยึดมั่นถือมั่นในสิ่งต่าง ๆ

ทำอย่างไรจึงจะเข้าถึงธรรม

การจะเข้าถึงธรรมกายได้นั้นต้องปฏิบัติธรรม ด้วยการ
วางใจให้ถูกทาง คือ ตรงศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ด้วยวิธีการ
ที่ถูกต้อง ทำให้ถูกส่วน จนกระทั่งปฐมมรรคเกิดขึ้น เห็นจุด
เบื้องต้นที่จะเข้าถึงธรรมกาย พอถูกทาง ถูกต้อง ถูกส่วน
ไม่ซำก็จะได้ถึงที่หมาย คือ เข้าถึงธรรมกายได้

จะหยุดได้ จะเข้าถึงได้ ต้องปลดปล่อยวางอารมณ์ภายนอก
ให้มองเห็นแจ่มแจ้งด้วยสติปัญญาของเราว่า สิ่งทั้งหลายทั้งปวง
ไม่ว่าจะเป็นคนสัตว์สิ่งของ หรืออารมณ์ต่าง ๆ ที่เราพบปะเจอเจอนั้น
ล้วนเป็นสิ่งไม่เที่ยง เป็นทุกข์ เป็นอนัตตา ไม่ใช่ของจริง ไม่ใช่

อารมณ์สุดท้าย กาสายะ

สาระแก่นสาร พิจารณาให้เห็นอย่างนี้บ่อย ๆ นึกคิดบ่อย ๆ ให้มี โยนิโสมนสิการและปัญญา

เมื่อเราปลดปล่อยวางได้ ใจก็จะเริ่มกลับเข้าสู่ภายใน แล้ว ก็ตั้งมั่นอยู่ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ทำไปบ่อย ๆ ใจก็จะคุ้นเคย กับศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ไม่ซ้าก็จะถูกส่วนเอง พอถูกส่วนปฐม มรรคก็เกิดขึ้น ไม่ซ้าก็เห็นกายในกาย พอเห็นกายในกาย ไม่ซ้าใจ จะแล่นเข้าไปถึงสรณะ ถึงพระธรรมกาย ถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะในที่สุด

ความรู้ที่เกิดจากธรรมกาย

เมื่อเข้าถึงธรรมกาย ธรรมจักขุเกิดขึ้น ญาณทัศนะเกิดขึ้นมองเห็นตลอดหมด กิเลสที่เข้าไปบังคับในแต่ละกาย ตั้งแต่กายมนุษย์ หยาบ กายทิพย์ กายรูปพรหม กายอรูปพรหม กายธรรมโคตรภู กายธรรมพระโสดาบัน กายธรรมพระสกิทาคามี กายธรรมพระอนาคามี เห็นตลอดหมดว่า กิเลสมันเข้าไปบังคับร้อยรัดอยู่ที่ตรงกลาง ให้ธาตุธรรมของเรานั้นเจือปนไปด้วยความโลภ ความโกรธ ความหลง เหมือนเอากายแต่ละกาย เอาธาตุธรรมทั้งหมดของเรา เอาจิตใจเห็นจำคิดรู้ไปแช่อิ่มอยู่ในความโลภ แช่อิ่มอยู่ในความโกรธ แช่อิ่มอยู่ในความหลง หมักต้องจนกระทั่งมีรสมีชาติของความโลภ ความโกรธ ความหลง

พอมีอายตนะรับเข้าสู่กันทั้งอายตนะภายในภายนอกกระทบกัน
เมื่อความโลภเข้าไปบังคับร้อยรัดใจเราก็เกิดอาการ คือ มีความหิว มี
ความปรอง มีความปรารถนาทะยานอยากไม่มีที่สิ้นสุด จนกระทั่งหมด
เวลาของชีวิต ไม่มีโอกาสประพฤติปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงธรรมกาย

หรือเมื่อมีความโกรธเข้าไปบังคับบัญชาอยู่ภายใน ก็ทำให้ใจ
ร้อนรน กระวนกระวาย อยากจะทำลายให้พินาศหมดสิ้นไป

ความหลง เมื่อเข้าไปบังคับจะทำให้หลงผิด เห็นผิดเป็นถูก
เห็นถูกเป็นผิด ทำให้หลงใหลในคนสัตว์สิ่งของในสรรพสัตว์

สรรพสิ่งทั้งหลาย ทำให้หลงลืมเป้าหมายชีวิต ในที่สุดก็หลงทาง ตกไปสู่อบาย

พอกิเลสบังคับ ก็สร้างกรรมทางกาย ทางวาจา ทางใจ และผล ที่ทำก็ตกตะกอนอยู่ภายในเป็นวิบากส่งผลต่อไป ทำให้มีทุกข์ทั้งในปัจจุบันและในอบายภูมิ ตลอดจนกระทั่งทุกข์ในสังสารวัฏ เกิดการเวียนว่ายตายเกิดกันไม่มีที่สิ้นสุด

แต่เมื่อใดที่เราเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับธรรมกาย เป็นเนื้อเป็นหนังเป็นอันเดียวกัน ไม่ใช่เป็นพระนั่น พระนี่ เณรนั่น เณรนี่ หรือนายนั่น นายนี่ เป็นธรรมกายจริง ๆ คราวนี้การจัดกิเลสอาสวะ ก็จะเกิดขึ้น จัดด้วยอริยมรรคซึ่งอยู่ในกลางของธรรมกาย กายธรรม ก็สะอาดบริสุทธิ์ยิ่งขึ้น จนเข้าถึงกายธรรมอรหัตเป็นพระอรหันต์ เข้าถึงเป้าหมายของชีวิต

อยู่ด้วยกันต้องเตือนกัน

เมื่อสักครู่นี้ เราได้พิจารณาร่วมกันว่า เราจะดับเตือนกันโดยธรรม เมื่อเห็นข้อบกพร่องทางกาย ทางวาจา จะโดยได้เห็น ได้ยิน หรือสงสัย กิติ ให้ช่วยกันทำหน้าที่กัลยาณมิตรแนะนำตักเตือนกัน เมื่อพิจารณา กันแล้วก็ขอให้ยึดคำปวารณานี้ให้เป็นถ้อยคำศักดิ์สิทธิ์ ที่จะช่วย ประคับประคองนาวาชีวิตของเราให้ถึงฝั่งของธรรมกายให้ได้

เมื่อใดที่มีการทักท้วงแนะนำตักเตือน ก็อย่าได้ขัดเคืองใจ ให้มีสติปัญญา ให้อำนาจที่เขากำหนดไปนั้นเพื่อประโยชน์สุขของเรา และผลสะท้อนก็ถึงแก่หมู่คณะ คิดอย่างนี้ได้แล้วความขุ่นมัวก็จะมีไม่ในใจเรา ใจเราจะได้อေးใส ใจอေးใสเป็นใจที่ใกล้ชิดต่อการเข้าถึงพระธรรมกาย ขอให้ทำตามคำแนะนำที่หลวงพ่อบุญได้แนะนำวันนี้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ทุกรูป

ในที่สุดนี้ หลวงพ่อบุญขออานุภาพแห่งบารมีธรรมแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า บารมีธรรมของพระปัจเจกพุทธเจ้าและพระอรหันตเจ้าทั้งหลาย ตลอดจนกระทั่งบารมีธรรมของหลวงพ่อบุญวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย จงมาประสมรวมกันเข้าด้วยกันเป็นตบะ เป็นเดชะ เป็นพลบัจจย ส่องผลดลบันดาลอภิบาลปกป้องคุ้มครองรักษา ให้การประพฤติพรหมจรรย์เพื่อการทำพระนิพพานให้แจ้ง เพื่อการขจัดกิเลสอาสวะของลูก ๆ ทั้งหลาย จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ ด้วยอานุภาพแห่งสัจจวาจาฉันท์ทุกประการเทอญ ◉